

Skänninge.¹

Nordén saknade en inledning till stadens runinskrifter. Sedan Brate beskrev inskrifterna Ög 165–169 och Ög 239 hade fram till Nordéns tid bortåt tio ristningar påträffats. De flesta hittades vid de arkeologiska undersökningarna mellan åren 1929 och 1939 av S:ta Ingrids klosteruinområde. En sten, Ög 272, kan utgöra toppstycket till Ög 168. Räkñas den separat kände man vid årsskiftet 1947/48 till 16 runristningar från staden.

Såväl Brate som Nordén refererar inte till Hadorphs rannsaking från Skänninge (KB F h 7) (1678) Där anges från kyrkan: »Finnas och tuenne Runa stens fragmenta inne i kyrkan med några bookstäfuer och orma-Rijtningar.» Den ena är säkerligen Ög 167, men vilken den andra kan vara är okänt. Hadorph skriver även om hospitalsmurens runstenar »I denna spetals muur sittaa några Runastens fragmenta», med dessa avses Ög 166 och Ög 168.

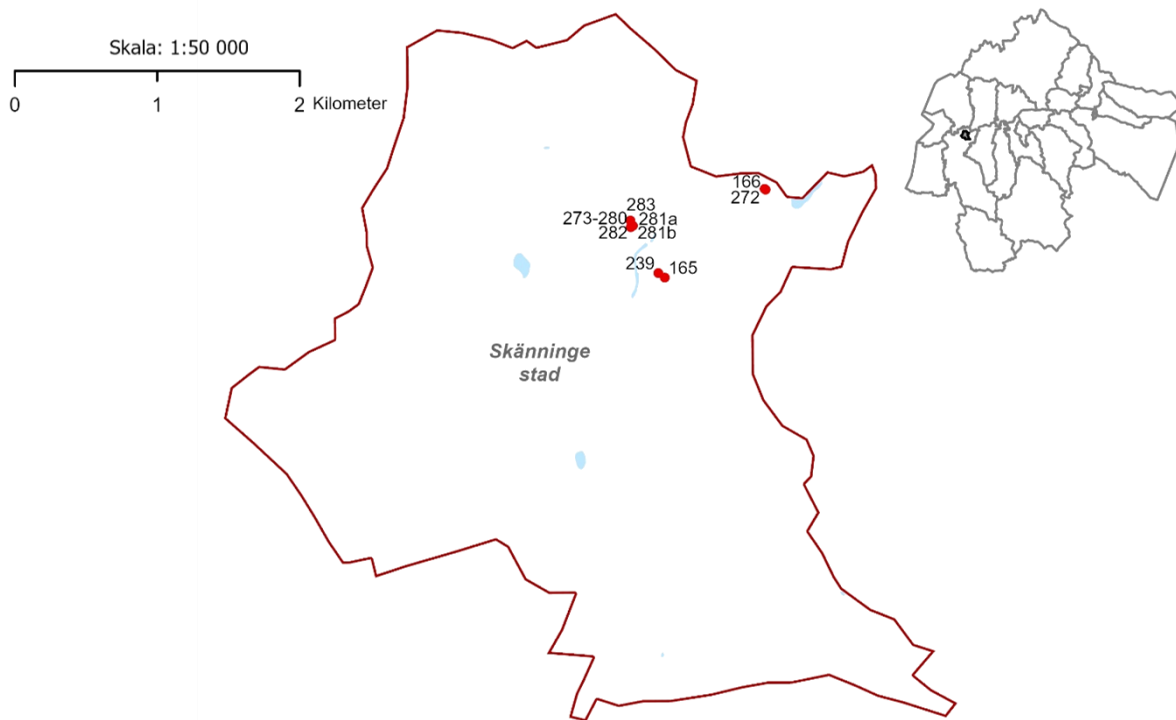

Fig. 166. Karta över runinskrifterna i Skänninge stad.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.

¹ Eftersom Nordén använder namnformen *Skenninge*, har den valts i rubriken. I den löpande texten i häradsbeskrivningen, liksom i annan text skriven av utgivaren, används dock formen *Skänninge*.